

Predkladacia správa

V súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii bol Aktom Rady EÚ zo dňa 29. mája 2000 vypracovaný Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie (ďalej len „dohovor“) a Aktom Rady EÚ zo dňa 16. októbra 2001 bol vypracovaný Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie (ďalej len „protokol k dohovoru“). Cieľom vypracovania uvedených zmluvných dokumentov bolo predovšetkým zefektívnenie a uľahčenie spolupráce justičných orgánov členských štátov Európskej únie a to modernizáciou doterajších medzinárodných zmlúv s cieľom uľahčiť ich uplatňovanie medzi členskými štátmi Európskej únie a rozšírením situácií, v ktorých možno žiadať o poskytnutie právnej pomoci. Slovenská republika sa vstupom do Európskej únie zaviazala pristúpiť k obojm uvedeným zmluvným dokumentom - k dohovoru i k protokolu k dohovoru.

Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 18 z 11. januára 2006 vyslovila súhlas s pristúpením k dohovoru a protokolu k dohovoru s uplatnením niektorých vyhlásení a výhrady a odporučila prezidentovi SR vystaviť listinu o pristúpení Slovenskej republiky k dohovoru a k protokolu k dohovoru po vyslovení súhlasu Národnej rady Slovenskej republiky.

V súlade s citovaným uznesením vlády sa navrhuje, aby Slovenská republika uplatnila k dohovoru vyhlásenia a výhradu uvedené v návrhu uznesenia. K protokolu k dohovoru sa vyhlásenia ani výhrady Slovenskej republiky nenavrhujú.

Účelom výhrady Slovenskej republiky uplatnenej v súlade s čl. 6 ods. 7 dohovoru vo vzťahu k prvej vete odseku 5 a odseku 6 článku 6 dohovoru je vylúčenie možnosti priameho zasielania žiadosti o právnu pomoc policajnými, colnými a správnymi orgánmi iných štátov. Pokiaľ by nedošlo k vylúčeniu tohto postupu, slovenské justičné orgány by boli nútené v každej veci skúmať, či sú tieto orgány oprávnené na podanie takejto žiadosti, čo by komplikovalo plnenie ich úloh.

Právna úprava 5. časti Trestného poriadku je pre potreby uplatňovania dohovoru a protokolu k dohovoru dostatočná a dohovor ani protokol k dohovoru si preto nevyžadujú zmeny právneho poriadku Slovenskej republiky. Ide pritom o medzinárodné zmluvy, ktoré budú mať podľa § 478 Trestného poriadku prednosť pred 5. časťou Trestného poriadku.

Dohovor a protokol k dohovoru sú prezidentskými medzinárodnými zmluvami z oblasti právneho styku s cudzinou v trestných veciach a na účely článku 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je ich možné charakterizovať ako “medzinárodnú zmluvu, na ktorej vykonanie je potrebný zákon”. Pred pristúpením k týmto zmluvným dokumentom sa vyžaduje súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.